

Sunt pieton

Ștefan Doroftei Doimneanu

Sunt pieton pe strada bătrâneții
Pășesc tăcut prin ploaie și furtună,
Mă doare talpa timpului și-a vieții
Pe cerul meu, alți nori de lut se-adună.

M-am furișat în roua dintre astre
Și picur scânteieri din amăgire,
Zbor în eter spre stelele sihastru
Să-mi regăsesc noi pași în pribegire.

De-abia mai pot călca pe așteptare
La uși zidite sun cu stăruință,
Sunt prins total în veșnica chemare
Din dorul ce mă arde în căință.

Mi-a ruginit și iarba de pe lună
Cuvântul nu-mi mai știe să cuvânte,
Prin gând strivit îmi fulgeră și tună
Luceferii uitat-au toți să-mi cânte.

Sunt pieton încarcerat în spaimă
Resimt eșecul viselor ucise,
Degeaba azi primesc lauri și faimă
În suflet mi-au crescut țepi pe narcise.

23.08.2019